

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17Csp/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518200989
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:7518200989.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie JUDr. Oľga Tatranská v právnej veci žalobcu: J. A. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom č.d. XX, XXX XX X., zast. : JUDr. Michal Michalovčík advokát so sídlom Pri Jazdiarni 1, 040 01 Košice proti žalovanému : POHOTOVOSTĚ, s.r.o. IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava - Ružinov v spore o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a vydanie bezdôvodného obohatenia 730 € s príslušenstvom takto rozhodol:

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo 905500014 zo dňa 17.09.2015 uvedená v bode 2. v znení : „ Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 280 € (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca vo všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie “ je neprijateľná.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 730 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 17.05.2018 až do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca i štát má voči žalovanému právo na náhradu 100% trov konania o výške ktorých po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne vyšší súdny úradník osobitným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou, podanou na tunajšom súde dňa 16.02.2018 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo 17.09.2015 uvedená v bode 2. v znení : „ Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 280 €, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo VOP poskytnutia spotrebiteľského úveru, a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie “ je neprijateľná.

2. Ďalej sa žalobca domáhal, aby bol žalovaný z tohto dôvodu povinný resp. aby ho súd zaviazal vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 730 € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 730 € odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému a to všetko až do zaplatenia a nahradiť mu plnú výšku trov konania.

3. Žalobu skutkovú odôvodnil tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2015 bol žalobcovi, ako dlžníkovi v pozícii spotrebiteľa poskytnutý bezúčelový úver vo výške 1000 € za odplatu a úrok v spoločnej výške 730 €. V tejto zmluve bolo uvedené, že odplata činí sumu 280 €, RPMN 28 %, zmluvný úrok 45 % ročne a priemerná RPMN za poskytnutý úver 24,67 €. Zároveň bola so zmluvou o úvere uzatvorená aj dohoda o plnení v splátkach k zmluve o spotrebiteľskom úvere

podľa ktorej mal žalobca uhradiť celkovú sumu 1730 € v 10 pravidelných splátkach po 173 € pričom výška RPMN v tejto dohode bola určená výškou 267,15 %.

4. Žalobca titulom tejto spotrebiteľskej zmluvy, ako dlžník úver uhradil žalovanému, ako veriteľovi celkovú sumu 1903 € pričom preplatok v sume 173 € žalovaný žalobcovi vrátil vzhľadom na to, že jeho povinnosť činila iba 1730 €.

5. V žalobe ďalej tvrdil, že bod číslo 2. v zmluve o úvere považuje za neurčitý a navyše klamlivý a to s poukazom na to, že dojednanie o odplate sumou 280 € je súčasťou formulárovej zmluvy o úvere a nebolo zmluvnými stranami individuálne dojednané, navyše považuje výšku tejto odplaty za značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo podľa názoru žalobcu spôsobuje, že toto dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Navyše nie je možné zo zmluvy ani zistiť na aký účel veriteľ predmetnú odplatu používa, keďže takto stanovená výška má nejasný účel vzhľadom na to, že v bode 3. zmluvy o úvere je uvedený zároveň úrok vo výške 45 % vyčíslený sumou 450 € a de facto teda ide teda podľa názoru žalobcu o duplicitnú odplatu o poskytnutie úveru.

6. V ďalšom žalobca odcitoval ust. § 53 ods. 1, ods. 2, ako aj odsek 4 písmeno t) a písmeno w) Občianskeho zákonníka a s poukazom aj na znenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka mal za to, že neprijateľné zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

7. Žalobca v ďalšom v žalobe anonizoval neprimeranosť takto stanovenej odplaty a to všetko v kontexte so znením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ako aj § 1 ods. 1, 2, § 1 ods. 4 a § 1a ods. 1 nariadenie vlády číslo 87/1995 platného a účinného v čase uzavretia zmluvy. Mal za to, že odplata dohodnutá v zmluve o úvere aj pri započítaní úroku vo výške 450 € činia minimálne 73 %, čo ďaleko prevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov ktorú, ako vyplýva zo zmluvy sám žalovaný uviedol vo výške 24,67 % a preto je nevyhnutné považovať dojednanie o odplate za neplatné pre rozpor s zákonom.

8. V kontexte s vyššie uvedeným však žalobca mal zároveň za to, že úver poskytnutý uzavretou zmluvou je bezúročný a bezpoplatkov aj z iného dôvodu a to z toho dôvodu, že okrem iného : podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. : zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

9. Podľa názoru súdu zmluva, ktorú so žalovaným uzavrel neobsahuje túto náležitosť.

10. Zároveň dal žalobca do pozornosti aj následky v súlade s ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v tom prípade (§ 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona), ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, čo je aj tento prípad a preto je podľa jeho názoru úver bezúročný a bezpoplatkov.

11. V neposlednom rade žalobca poukázal aj na neprimeranú výšku zmluvného úroku, ktorá je uvedená v sadzbe 45 % pričom, ako vyplýva z priemerných úrokových mier úverov poskytovaných rezidentom eurozóny pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do jedného roka v septembri v roku 2015 bola vo výške 7,16 %. Z uvedeného vyplýva, že úrok tak, ako bol v úverovej zmluve so žalovaným uvedený prevyšuje priemernú úrokovú mieru viac, ako 6 násobne, čo sa prieči dobrým mravom a takéto dojednanie je pre rozpor s § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

12. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca po odcitovaní ustanovenia § 451 ods. 1 a 2. Občianskeho zákonníka navrhol, aby súd vyslovil, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve zo dňa 17.09.2015 uvedená v bode 2. je neprijateľná a zároveň vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru zaviazal žalovaného vrátiť mu 730 € spolu s úrokom s omeškania.

13. Za účelom preukázania svojich tvrdení žalobca predložil súdu listinné dôkazy, obsah ktorých sú súčasne v podstatných častiach oboznamuje:

A/ Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2015 z obsahu ktorej vyplýva, že žalobca prostredníctvom svojho obchodného zástupcu uzavrel so žalovaným, ako spotrebiteľom

úverovú zmluvu spotrebiteľského charakteru na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovu bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 100 € a tento úver sa spotrebiteľ zaviazal vrátiť žalovanému spolu s odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov a úrokom spojeným so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia v dohodnutom termíne predstavuje sumu 730 € a celkovú čiastku k zaplateniu určenú sumou 1730 €. Ako vyplýva z bodu 2. danej zmluvy odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 280 €, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo VOP a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie. Podľa bodu 3.: úrok je vo výške 45 % ročne, čo v prípade jeho riadneho splatenia v dohodnutom termíne predstavuje sumu 450 €, čím sa spotrebiteľ zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1730 € a ak nie je dohodnuté inak všetko v lehote do 17.09.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo VOP alebo v hotovosti. Zároveň bolo uvedené, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínoch konečnej splatnosti je deň 17.09.2016.

Ako vyplýva z predposledného odseku tohto bodu spotrebiteľ vzal na vedomie, že výška priemernej hodnoty RPMN platnej ku dňu podpísania zmluvy je 24,67 €.

Ako vyplynulo z tabuľky v spodnej časti druhej strany úverovej zmluvy - potvrdenia o spôsobe poskytnutia úveru, vyznačené je, že bol poskytnutý zmenkou.

B/ Dohodu o plnenie v splátkach zo dňa 17.09.2015 z ktorej vyplynulo, že žalobca, ako spotrebiteľ titulom úverovej spotrebiteľskej zmluvy číslo XXXXXXXXXX zo dňa 17.09. 2015 sa zaviazal celkovú čiastku 1730 € uhradiť v desiatich pravidelných mesačných splátkach vo výške 173 € splatných vždy k 19. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 19.10.2015. Zároveň žalobca „bral na vedomie“, že výška RPMN sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedených vo VOP, a že činí 267,15 €. Ako vyplýva zo záverečnej vety prvej časti rastra danej dohody spotrebiteľ zároveň vzal na vedomie, že výška priemernej RPMN ku dňu uzavretia zmluvy činila 24,67 % ročne.

C/ Potvrdenie žalovaného o zmluvnej dokumentácie žalobcu a to konkrétne z klientskej zóny kde jednoznačne vyplýva, že titulom zmluvy číslo XXXXXXXXXX bol dňa 17.09.2015 poskytnutý úver vo výške 1000 € a ku dňu vystavenia tohto potvrdenia t. j. 06.01.2018 bola evidovaná uhradená suma na tomto úvere vo výške 1903 €.

D/ Výpis z účtu žalovaného vedeného v Poštovej banke, a.s. z ktorého vyplýva, že dňa 20.04.2017 bola na účet žalobcu vrátená suma 173 €, ako preplatok, pričom ako vyplýva z účelu platby - referencie platiteľa, variabilným symbolom bolo číslo zmluvy : XXXXXXXXXX.

E/ Listinu- výpočet RPMN pomocou interaktívnej kalkulačky, ktorou žalobca prezentoval, že pri výške úveru 1000 € za dobu splatnosti jedného roka a pri výške splátky 173 € mesačne, činí na tomto úvere RPMN 229,44 €.

F/ Prehľad o priemerných úrokových mierach z úverov poskytnutých rezidentom eurozóny, z ktorého vyplynulo, že pri nových spotrebiteľských úveroch v septembri v roku 2015 pri lehote splatnosti jedného roka priemerná úroková sadzba 7,16 % ročne.

14. Takto podanú žalobu spolu s prílohami súd doručil žalovanému spolu s výzvou - uznesením zo dňa 16.05.2018 za tým účelom, aby sa k nej vyjadril. Žalovaný dňa 01.06.2018 doručil písomné vyjadrenie k žalobe v ktorom poukázal na tieto skutočnosti:

Prioritne namietal možnosť podať žalobu takého charakteru, akú podal žalobca a to s ohľadom na znenie § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.) podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnenie povinnosti

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

c) určení , či tu právo je alebo nie je , ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

15. Žalovaný akcentoval, že žalobca podal žalobu na plnenie a nedôvodne podal zároveň aj určujúcu žalobu pričom v samotnom odôvodnení sa súd vysporiada aj s určujúcim nárokom a v konečnom dôsledku až rozsudok na plnenie vyrieši s konečnou platnosťou sporné práva a povinnosti medzi stranami sporu akcentoval, aby súd v tejto veci posudzoval procesnú prípustnosť žaloby s poukazom na § 137 písm. a) v spojení s § 232 C. s. p. vzhľadom na to, že nová právna úprava pripúšťa žalobu na

plnenie za predpokladu, že by rozsudok vydaný, ako výsledok civilného konania mohlo byť exekučným titulom.

16. V ďalšom žalovaný podal vyjadrenie k samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.09.2015 číslo XXXXXXXXXX, ktorou poskytol žalobcovi úver vo výške 1000 € s povinnosťou vrátiť ju aj s príslušným poplatkom v celkovej výške 730 €. Má za to, že už na prednej strane je uvedené, že sa spotrebiteľ zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1730 €, ako aj to, že ak nie je dohodnuté inak tak musí byť vrátený najneskôr do 17.09.2016 na účet veriteľa tak, ako je špecifikovaný vo VOP zároveň bolo uvedené, že doba trvania zmluvy a teda aj termín konečnej splatnosti úveru je deň 17.09.2016. Z uvedeného teda podľa názoru žalovaného nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny a úrokov, či iných poplatkov keďže dlžník sa zmluvou zaviazal k úhrade jednotnej splátky vo výške 1730 € s termínom splatnosti 17.09.2016. Čo sa týka RPMN vzorec výpočtu je jasne a zreteľne uvedený vo VOP, ako aj v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere. Je to žalobca, ktorý v tomto smere nesie dôkazné bremeno a je jeho úlohou preukázať v čom spočíva nesprávne uvedenie RPMN pretože RPMN neabsentuje a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkov. V ďalšom žalovaný poukázal na znenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov vyžadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritéria jej stanovenia a najvyššiu prípustnú mieru výšky odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie číslo 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

17. Po odcitovaní znenia § 1 ods. 1 a ust. § 1A ods. 1 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z. z. poukázal na to, že toto nariadenie definuje odplatu, ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov. Bol toho názoru, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov v prípade úroku ide teda o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po ňom. Má za to, že v zmluve je odplata vo výške 280 € určená percentuálnym vyjadrením 28 %, čo v tomto prípade predstavuje RPMN, čo aj žalobca podpisom zmluvy vzal na vedomie a súčasne je v zmluve uvedený aj údaj o priemernej RPMN, ktorá bola 24,67%.

18. Čo sa týka členenia splátok v zmysle výhrady žalobcu v žalobe podľa § 9 ods. 2 písm. I), v tomto smere poukázal na rozsudok ESD z 09.11.2016 : C-42/2015 a uzavrel, že v zmysle tohto rozsudku nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a bezpoplatkov pokiaľ ide o okolnosť ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdi rozsah svojho záväzku.

19. Na základe tejto argumentácie žalovaný zastával názor, že zo zmluvy o úvere nenastala žiadna z foriem bezdôvodného obohatenia v zmysle definície zákona pretože žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy dodnes nebola vyhlásená za neplatnú a rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy nikdy neodpadol. Žalovaný preto tvrdí, že sa na úkor žalobcu žiadnym spôsobom neobohatil a na základe uvedeného, aby súd nedôvodnú žalobu zamietol.

20. Na toto vyjadrenie žalovaného reagoval svojou replikou, písomne podanou dňa 03.06.2019 žalobca, ktorý prioritne poukázal na to, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného o neprípustnosti tejto formy žaloby vzhľadom na to, že § 137 C. s. p. upravuje len demonštratívny výpočet druhu možných žalôb resp. nárokov, ktorých sa možno domáhať konaním pred súdom, čo je vyjadrené „najmä“ navyše poukázal aj na tú skutočnosť, že v zmysle viacerých zákonných ustanovení vyplýva možnosť domáhať sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a v tejto súvislosti poukázal predovšetkým na § 53 A Občianskeho zákonníka ods. 1 a to všetko v kontexte s ust. § 298 ods. 1, 2, C. s. p. podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka je neprijateľná. Taktiež poukázal na § 3 ods. 3 a ods. 5 zákona 250/2007 a na základe tejto zákonnej právnej úpravy žalobca nevidel žiadnu prekážku, či zákonný dôvod pre ktorý

by súd v jednej žalobe nemohol uplatňovať viac práv a to tak právo na plnenie v zmysle § 137 písm. a), ako aj právo na určenie neprijateľných zmluvných podmienok.

21. V ďalšom sa žalobca zaoberal obsahom uzavretej zmluvy číslo XXXXXXXXXX, ktoré je svojím obsahom totožné s obsahom podanej žaloby a preto ho súd nemal dôvod opakovať.

22. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na výrok Rozhodnutia Bankovej rady Národnej banky Slovenska zo 07.06.2016 číslo GUV-709/2016, ako aj na Rozsudok Krajského súdu Košice 5Co/394/2018 zo dňa 19.03.2019, ktorý rozhodoval o odvolaní žalovaného proti rozsudku vydaného v identickej veci na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi a ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý žalobe žalobcu vyhovel.

23. Replika žalobcu bola žalovanému doručená spolu s uznesením zo dňa 22.08.2019 na podanie dupliky, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 12.09.2019 a na ktorú výzvu nereagoval.

24. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti keďže už strany neprodukovali viac písomné vyjadrenia súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17.02.2020, ktorého sa zúčastnil iba žalobca, pričom žalovaný svoju neúčast' v dostatočnom časovom predstihu ospravedlnil a výslovne súhlasil s rozhodnutím vo veci aj v jeho neprítomnosti.

25. Na pojednávaní dňa 17.02.2020 žalobca uviedol, že trvá na všetkých skutkových tvrdeniach a okolnostiach prezentovaných v písomnej forme a akcentoval najmä na tú skutočnosť, že úverová zmluva predmetom ktorej bola suma 1000 € obsahuje okrem už uvedených celý rad ďalších neprijateľných zmluvných podmienok s prioritou úpravy výšky „odplaty“ s obsahu ktorej vôbec nevyplýva a ani zo zmluvy nebolo jasné čoho sa táto odplata má týkať teda titulom čoho má byť zaplatená suma 280 € a aké protiplnenie zo strany žalovaného v prospech žalobcu táto suma zodpovedá. Žalobca preto mal za to, že takto stanovená ničím nekonkretizovaná odplata zakladá hrubý nepomer v postavení strán sporu, čo predstavuje neprijateľnú podmienku a v zmysle zákona je z tohto dôvodu neplatná. Poukázal ďalej na to, že dohoda o plnení v splátkach, ktorá má tvoriť súčasť samotnej úverovej zmluvy obsahuje úpravu, ktorá akýmsi spôsobom obchádza správny výpočet RPMN a ktorá ako vyplýva z obsahu zmluvy a danej dohody je celkom evidentne vyrátaná v neprospech spotrebiteľa a už len z tohto dôvodu je možné považovať tento úver za bezúročný a bezpoplatkov. Dal do pozornosti, že samotná RPMN je v zmluve uvedená úplne inak než v dohode pretože RPMN uvedená v zmluve je vyjadrená 28 % a RPMN uvedená v dohode je uvedená vo výške 267,15% a to je celkom evidentné, že ide o rozdiel v evidentnom a vysokom nepomere. V tomto kontexte zopakoval aj argumentáciu týkajúcu sa výšky úrokovej sadzby 45 %, ktoré zodpovedajú sume 450 € a s poukazom na tú skutočnosť, že RPMN v zmluve bola vyjadrená výškou 28 % je vylúčené, aby RPMN mohla byť uvedená v takejto výške a teda celkom evidentne v dôsledku nesprávne uvedeného RPMN je tento úver bezúročný a bezpoplatkov.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že žiadna zo strán nemala viac žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, súd dokazovanie ukončil.

27. V záverečnej reči žalobca zotrval na kompletnej argumentácii, ktorú prezentoval v priebehu celého tohto konania pričom žalovaný túto možnosť tým, že sa nedostavil na pojednávanie, nevyužil.

28. Na základe argumentácie, produkovanej zo strany strán sporu preto súd právne uzatvára:

K procesnej prípustnosti žaloby : žalovaný vo vyjadrení namietol procesnú prípustnosť tohto charakteru žaloby, akú žalobca na súde podal a vo vyjadrení k žalobe, doručenom 01.06.2018 výslovne navrhol, aby súd posudzoval procesnú prípustnosť s poukazom na § 137 písm. a) v spojení s § 232 C. s. p. V tomto kontexte súd poukazuje na tú skutočnosť, že novelou zákona číslo 129/2010 Z. z. a to zákonom 279/2017 sa s účinnosťou od 01.01.2018 zaviedlo do tohto zákona novelizované ust. § 11 ods. 4 podľa ktorého: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobcu.“ Táto novela, a na to súd poukazuje nemá prechodné ustanovenia a preto sa podľa názoru súdu vzťahuje aj na žaloby podané pred týmto dátumom. Žaloba v tejto veci však bola podaná v roku 2018 po 01.01.2018 t. j. v čase, kedy už bola táto novela zákona účinná. Čo sa týka určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd poukazuje na znenie § 298 ods. 1 C. s. p. účinného od 01.01.2016 podľa ktorého : Súd môže v

rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

29. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvykle, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo VOP za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

30. Z citácie uvedených ustanovení vyplýva, že už v čase účinnosti C. s. p. t. j. od 01.01.2016 bolo v kompetencii procesného súdu v súlade s ust. § 298 aj bez návrhu vysloviť, že alebo či určitá zmluvná podmienka upravená dodávateľom, či už v zmluve alebo v zmluvných dokumentoch so zmluvou súvisiacich, že niektorá zmluvná podmienka je neprijateľná a to všetko v kontexte s hmotnoprávnou úpravou v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka.

31. Na základe vyššie uvedeného preto v prípade, ak sa žalobca žalobou domáhal určenia, že znenie bodu 2. úverovej zmluvy zo dňa 17.09.2015 je neprijateľná, takáto formulácia žaloby bola procesne prípustná a aj možná.

32. Čo sa týka posúdenia samotnej dôvodnosti takejto odplaty a vyslovenia, či ide/nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku k tomu súd uvádza: ako vyplýva zo znenia bodu 2. úverovej zmluvy odplata vo výške 280 €, čo dokonca činí aj RPMN 28 % nebola ani v zmluve ani v dokumentácii so zmluvou spojených nejakým spôsobom definovaná z uvedeného nie je zrejmé, či ide o odplatu v zmysle poplatku za poskytnutie peňažných prostriedkov alebo za inú formu akýchkoľvek služieb, ktoré dodávateľ spotrebiteľovi poskytoval v súvislosti s poskytnutým úverom a teda naozaj nie je možné zistiť identitu týchto finančných prostriedkov, ktoré mohli byť vyjadrením určitej inej formy benefitov, ktoré boli poskytované spotrebiteľovi a za danej situácie teda skutočne má súd za to a súhlasí s tvrdením žalobcu o tom, že táto suma na výške ktorej spotrebiteľ nemôže a ani nedokáže nič ovplyvniť, či zmeniť v ničom neodráža akékoľvek protiplnenie zodpovedajúce primeraným plneniam z ktorých by mohol mať spotrebiteľ prospech. Súhlasí preto súd s tvrdením žalobcu, že takéto dojednanie, či už z formálneho, ale aj z obsahového poňatia pojmu odplaty je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a to už aj vzhľadom aj na jeho výšku keďže, ako má súd zo svojej rozhodovacej činnosti vedomosť obvykle je odplata za poskytnutie finančných prostriedkov vyžadovaných bankami pri obdobných úveroch v rozmedzí od 2 maximálne do 5 % z výšky poskytnutého úveru.

33. Za uvedeného stavu preto súd mal za to, že žaloba aj v rozsahu určenia, že takto dohodnutá odplata je neprijateľnou zmluvnou podmienkou je dôvodná.

K bezdôvodnému obohateniu:

34. Ďalšou časťou k petitu žalobného návrhu sa žalobca domáhal tiež povinnosti vydať žalovaným bezdôvodné obohatenie vo výške 730 €.

35. Ako súd z obsahu zmluvy zistil a žalobca uvedené skutočnosti aj prezentoval výška úrokovej sadzby bola stanovená 45 %, čo činilo 450 € za dobu poskytnutia daného úveru.

36. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z. z. účinného dňa 17.09.2015, písmeno k): zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tiež ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy.

37. Podľa ust. § 1 ods. 1 nariadenia číslo 87/1995 Z. z. účinného dňa 17.09.2015: odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty

sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

38. Zo samotnej definície pojem „odplata“, tak ako je definovaná v § 1 nariadenia číslo 87/1995 z. z. vyplýva, že odplatu tvoria nie len mimoúrokové úhrady, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť titulom iných povinností vyplýva, že na odplate, ako takej sa a to prioritne podieľa v prvom rade zmluvne dohodnutý úrok.

39. Podľa ust. § 1a ods. 1, ods. 4 podľa ktorého na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1 sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. citovaného nariadenia : Ak odseky 2a 3 neustanovujú inak odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej RPMN nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že ak v zmysle § 2 písm. i) zákona 129/2010 Z. z. je RPMN kategóriou, ktorá vyjadruje náklady ktoré vzniknú spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru a medzi ktoré apriori patrí aj zmluvný úrok reprezentujúci výšku odplaty za poskytnutie úveru t. j. jeho cenu možno logickým výkladom dospieť k záveru, že údaj o RPMN t. j. celkové náklady nemôže byť nižší, ako zmluvný úrok reprezentujúci výšku odplaty za poskytnutie úveru ku ktorému je nutné alternatívne pripočítať

aj ďalšie náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutým úverom. V danom prípade je v zmluve RPMN uvedená vo výške 28 % a ročná úroková sadzba vo výške 45 % a preto je vylúčené, aby RPMN bola nižšia, ako výška úrokovej sadzby, ktorá sa prioritne podieľa na celkových nákladoch spotrebiteľa.

40. Ako ďalej vyplynulo z obsahu Dohody o plnení v splátkach zo dňa 17.09.2015 tu v bode 2. sa tak isto uvádza, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo VOP a že je vo výške 267,15 % ročne.

41. Vychádzajúc z údajov tejto veličiny absolútne odlišným a priepastne rozdielnou výškou uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov je zjavné, že RPMN je uvedená v zmluvných dokumentoch jednak odlišne t. j. neurčito a navyše za situácie, ak podľa samotnej zmluvy, čo by prioritného zmluvného dokumentu na základe ktorého tento záväzkový vzťah vznikol je uvedená v sadzbe 28 %, čo je vylúčené pri výške úrokovej sadzby 45 % súdu nevyšlo nič iné iba to, že tento úver je v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) bezúročný a bezpoplatkov vzhľadom na to, že takto uvedená RPMN je uvedená v neprospech spotrebiteľa.

42. V predmetnom konaní žalobca tvrdil, že na danom úvere uhradil celkovú sumu 1903 €, ktorá skutočnosť korešponduje s výpisom žalovaného z klientskej zóny vo vzťahu k žalobcovi a tým, že dňa 20.04.2017 vrátil žalobcovi 173 €, logickým výsledkom nemôže byť nič iné než to, že reálne prijal od žalobcu sumu 1730 €. Napokon žalovaný tvrdenia žalobcu ohľadom celkovej výšky úhrady daného úveru, ako aj okolnosť ohľadom vrátenia jeho preplatku v tomto spote nepoprel a teda súd má túto okolnosť zistenú, ako nespornú.

43. Vzhľadom na tú skutočnosť, že predmetný úver bolo z ohľadom na nesprávne uvedenú RPMN v neprospech žalobcu za následok vyslovene bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto úveru dôvodnou sa stala aj tá časť žaloby, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 730 € t. j. medzi poskytnutou a celkovo zaplatenou sumou na základe zmluvy zo 17.09.2015.

44. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí obohatenie vydať.

45. Podľa odseku 2: Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

46. Súd zastáva názor, že v prípade, ak sa spotrebiteľská zmluva týka úveru, ktorý je nutné považovať za bezúročný a bezpoplatkov a napriek tomu spotrebiteľ na základe ustanovení, ktoré nemajú oporu v zákone poskytol plnenie svojmu veriteľovi nemožno takéto plnenie považovať za nič iné, ako plnenie bez právneho dôvodu. Na základe týchto skutočností preto súd má za to, že v rozsahu sumy 730 € žalobca plnil žalovanému bez právneho dôvodu a keďže prijatie tohto plnenia žalovaný nepoprel súd aj tejto časti dôvodne podanej žaloby plne vyhovel a to aj s úrokom z omeškania.

47. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z. : Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Žalobca sa žalobou úroku z omeškania domáhal odo dňa doručenia žaloby až do zaplatenia istiny. Vzhľadom na to, že žaloba s prílohami bola žalovanému doručená dňa 16.05.2018, súd o úroku z omeškania rozhodol tak, že úrok z omeškania bol priznaný odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby t. j. od 17.05.2018 v sadzbe 5 % keďže k tomuto dňu bola základná sadzba ECB 0 %..

49. V prejednávanej veci preto s poukazom na všetku, vyššie uvedenú argumentáciu, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou na každý jeden iný argument strán sporu, ktorý bol v priebehu tohto konania produkovaný.. Už z konštantnej judikatúry vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky nastolené otázky stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia súdu bez toho, aby sa zachádzalo do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné okolnosti a relevantné argumenty strán (na pr. rozhodnutia US SR sp. zn. 2Us/251/2004, 3Us/209/2004, 2Us/200/2009 a ďalšie) preto súd na ostatnú argumentáciu žalobcu i žalovaného zaoberajúcu sa všetkými ostatnými okolnosťami, ktoré mali/nemali spôsobiť bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru a vzájomnú reakciu žalovaného nebolo treba (podľa názoru súdu) reagovať.

5. Žalobca bol v tomto spore plne úspešný preto mu podľa § 255 C. s. p. priznal voči žalovanému právo na plnú náhradu trov konania.

51. Podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch: Ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

52. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona : Od poplatkov sú oslobodený : okrem iného -písm. u) spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

53. Keďže žalobca je od platenia súdnych poplatkov je zo zákona oslobodený a táto povinnosť prešla podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona na žalovaného štátu týmto titulom patrí právo na náhradu trov konania voči žalovanému pričom o výške trov žalobcu i štátu bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 CSP).

Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Podľa § 1 písm. a) k § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. lehota na podanie odvolania až do 30.4.2020 neplynie